

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 A 59/2018, v řízení o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 21. 2. 2019 doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 28. 2. 2019 se žalobce (navrhovatel) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to vydání rozhodnutí ve věci samé.

[2] V návrhu uvedl, že soud není dostatečně činný, přestože navrhovatel zaplatil nemalý soudní poplatek a žaloba je přednostní v projednání.

[3] Městský soud v Praze k návrhu uvedl, že jej nepovažuje za důvodný. Ve vyjádření shrnul podstatné okolnosti navrhovatelovy věci, jejichž správnost Nejvyšší správní soud ověřil v soudním spisu.

[4] Navrhovatel podal dne 20. 10. 2018 u Krajského soudu v Českých Budějovicích žalobu, kterou se domáhal vyslovení nezákonnosti zásahu spočívajícího *v asistenci příslušníků Policie ČR při údajném vloupání pronajímatele do žalobcem platně a řádně užívaného bytu*. Krajský soud usnesením ze dne 22. 10. 2018 věc postoupil místně příslušnému městskému soudu, kterému byl spis doručen dne 16. 11. 2018. Usnesením ze dne 28. 11. 2018, č. j. 15 A 59/2018 – 29, rozhodl městský soud o návrhu na nařízení předběžného opatření (zamítl jej). Usnesením ze dne 14. 12. 2018, č. j. 15 A 59/2018 – 36, navrhovatele vyzval k úhradě soudního poplatku, který nebyl současně s podáním žaloby a návrhu na nařízení předběžného opatření uhrazen. Podáními ze dne 13. 12. 2018 a 14. 12. 2018 navrhovatel svou žalobu rozšířil, doplnil a požádal o osvobození od soudních poplatků. O této žádosti soud rozhodl usnesením ze dne 10. 1. 2019, č. j. 15 A 59/2018 – 49, tak, že navrhovateli přiznal částečné osvobození od soudních poplatků (ve výši 90 %). Navrhovatel dne 21. 1. 2019 soudní poplatek uhradil. Městský soud dne 28. 1. 2019

vyzval žalovaného, aby se vyjádřil k žalobě a předložil spisový materiál, a to ve lhůtě jednoho měsíce. Dne 11. 2. 2019 požádal žalovaný o prodloužení této lhůty do 29. 3. 2019. Městský soud této žádosti dne 19. 2. 2019 vyhověl.

[5] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[6] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[7] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[8] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[9] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Nutno poznamenat, že věc aktuálně není připravena k rozhodnutí, neboť žalovaný dosud nepředložil spisový materiál ani vyjádření k žalobě. Souzená věc sice spadá do přednostního režimu projednání (§ 56 odst. 3 s. ř. s.), městskému soudu však lze přisvědčit, že tato skutečnost neznamená, že soud má ve věci rozhodnout neprodleně, aniž by dal žalovanému možnost vyjádřit se k žalobě a aniž by se seznámil se spisovým materiálem. Délku řízení čtyři měsíce od podání žaloby v případě přednostního návrhu nelze považovat s ohledem na dosavadní postup soudu a účastníků řízení za nepřiměřenou. Lze tedy shrnout, že v řízení nedošlo k neodůvodněným průtahům či dokonce k nečinnosti soudu.

[10] Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh oprávněný. Tak tomu v projednávané věci nebylo, proto soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu